

Danuta Cichoń*

POMOC PUBLICZNA W RAMACH REGIONALNYCH PROGRAMÓW OPERACYJNYCH

PUBLIC AID IN OPERATIONAL PROGRAMMES

Summary

EU funds are instruments supporting the development of EU regions. They are to support restructuring and modernisation of economy. Experience of developed states shows that entrepreneurship plays a great role in the economy since it stimulates the development thereof. Polish entrepreneurship is at a special development stage. In the age of economic changes and on-going globalisation, it seems obvious that more competitive entities have to develop. Capital acquisition is the most severe development obstacle. It is a brake on strengthening the market position of many entities.

Operational programmes are the most important tool to ensure economic growth, the development of competitiveness and innovativeness of business entities in Poland. If entities are supported with public funds, public aid consisting in the receipt of unreasonable benefits resulting from public fund management may be assumed. Aid for the economic development of regions where life level is abnormally low or regions which are subject to serious underemployment may be considered as consistent with the single market. Public aid establishes opportunities for the growth of entrepreneurship and gives new chances to Polish enterprises through economic revival and stimulation. Public aid may be a significant source of development finance and the improvement of current financial standing of a business entity by providing monies for investments and mitigating public commitments through allowances, exemptions and tax amortisation.

---

* mgr, Studium Doktoranckie Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie

1. Uwagi wstępne

Instrumentem wspierania rozwoju regionów Wspólnoty Europejskiej są fundusze unijne. Ich zadaniem jest wsparcie restrukturyzacji i modernizacji gospodarki. Doświadczenia krajów rozwiniętych wskazują, że przedsiębiorczość odgrywa olbrzymią rolę w gospodarce, stając się stymulatorem jej rozwoju. Polska przedsiębiorczość znajduje się obecnie na szczególnym etapie rozwoju. W dobie zmian gospodarczych i postępującego procesu globalizacji oczywistym staje się konieczność rozwoju bardziej konkurencyjnych podmiotów. Problem pozyskiwania kapitału stanowi najdotkliwszą przeszkodę rozwoju. Jest hamulcem w umacnianiu pozycji rynkowej wielu podmiotów.

Programy operacyjne są najważniejszym narzędziem zapewnienia wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i innowacyjności podmiotów gospodarczych w Polsce. W przypadku wspierania ze środków publicznych podmiotów możemy domniemywać wystąpienie pomocy publicznej – otrzymanie nieuzasadnionych korzyści, wynikających z zarządzania środkami publicznymi. Za zgodną ze wspólnym rynkiem może zostać uznana pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia. Pomoc publiczna tworzy szanse rozwoju przedsiębiorczości i daje nowe możliwości dla polskiej przedsiębiorczości, w postaci pobudzenia i ożywienia gospodarczego. Pomoc publiczna może być znaczącym źródłem finansowania rozwoju oraz poprawy bieżącej kondycji finansowej podmiotu gospodarczego, poprzez dostarczenie wpływów pieniężnych na inwestycje oraz łagodzenie zobowiązań publicznych poprzez ulgi, zwolnienia i umorzenia podatków.

2. Pomoc publiczna w Unii Europejskiej

Źródłowym przepisem całego systemu prawnego w zakresie pomocy publicznej jest art. 87 ust. 1 Traktatu Wspólnot Europejskich stanowiący, iż wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

Pomocą publiczną jest transfer zasobów przypisywalny władzy publicznej, o ile spełnione są łącznie następujące warunki:

- transfer ten skutkuje przysporzeniem na rzecz określonego podmiotu, na warunkach korzystniejszych niż rynkowe,
- transfer ten jest selektywny – uprzywilejowuje określone podmioty lub wytwarzanie określonych dóbr,

- w efekcie tego transferu występuje lub może wystąpić zakłócenie konkurencji,
- transfer ten wpływa na wymianę gospodarczą między krajami członkowskimi.

Przedmiotem zakazu jest zatem nie tylko pomoc powodująca zakłócenie konkurencji, ale także sama możliwość jej zakłócenia, o ile jest konkretna i prawdopodobna. Zakłócenie może polegać zarówno na wzmocnieniu pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstwa na danym rynku, jak i na utrudnieniu dostępu do danego rynku innym przedsiębiorstwom.

Zgodnie z art. 87 ust. 2 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską zgodna z zasadami wspólnego rynku jest [Pomoc publiczna]:

- pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom, pod warunkiem, że jest przyznawana bez dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów,
- pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
- pomoc przyznawana gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec, dotkniętych podziałem Niemiec, w zakresie, w jakim jest niezbędna do skompensowania negatywnych skutków gospodarczych spowodowanych tym podziałem.

Za zgodną ze wspólnym rynkiem może zostać uznana:

- pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia,
- pomoc przeznaczona na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego,
- pomoc przeznaczona na ułatwienie rozwoju niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem,
- pomoc przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji we Wspólnocie w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem,
- inne kategorie pomocy, jakie Rada Unii Europejskiej może określić decyzją, stanowiąc większością kwalifikowaną, na wniosek Komisji Europejskiej.

Zgodnie z postanowieniami art. 86 ust. 3 oraz 88 ust. 3 Traktatu zarówno nad stosowaniem reguły odnoszącej się do świadczenia usług ogólnego interesu gospodarczego, jak i nad prawidłowością udzielania pomocy publicznej czuwa Komisja Europejska. W przypadku udzielania pomocy Komisja jest informo-

wana o wszelkich planach jej przyznania lub zmiany, a państwo członkowskie nie może wprowadzać w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania pozytywnej decyzji końcowej [Dzierżanowski, Stachowiak, Cichowicz, Zasłona].

Wyłączenie grupowe jest to rozporządzenie Komisji Europejskiej, znoszące obowiązek notyfikacji środków pomocowych, spełniających określone warunki. Do 30.06.2008 r. obowiązuje kilka wyłączeń grupowych dotyczących np. regionalnej pomocy inwestycyjnej, w sprawie pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw, pomocy szkoleniowej. Niedostosowanie polskiego prawodawstwa z zakresu pomocy publicznej, zamówień publicznych i ochrony środowiska do wymogów unijnych powoduje duże opóźnienie w realizacji projektów w ramach nowego okresu programowania 2007 – 2013, co może skutkować koniecznością zwrotu przez polskie władze części przyznanych przez Komisję Europejską środków. Udzielanie pomocy publicznej w oparciu o wyłączenia grupowe może nastąpić bez oczekiwania na stanowisko KE.

3. Formy transferu zasobów publicznych

Zasobami publicznymi są zasoby przynależne władzy publicznej. Przez „władzę publiczną” należy rozumieć wszelkie podmioty wykonujące władcze funkcje państwa, zarówno na szczeblu centralnym, jak i na szczeblu samorządowym, m.in.: organy władzy publicznej, jednostki samorządu terytorialnego i ich związki, jednostki budżetowe, zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze, państwowe i samorządowe fundusze celowe, ZUS, KRUS i zarządzane przez nie fundusze, Narodowy Fundusz Zdrowia, a także państwowe i samorządowe osoby prawne, utworzone na podstawie ustaw w celu realizacji zadań publicznych (np. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa).

Wszelkie zasoby przynależne podmiotom publicznym są zasobami publicznymi. Są to przede wszystkim zasoby finansowe (środki pieniężne) oraz zasoby rzeczowe (rzeczowe składniki majątku). Zasób publiczny może również przybrać formę niematerialną.

Pojęcie „władzy publicznej” nie obejmuje jednostek gospodarczych, posiadających osobowość prawną, nawet gdy jednostki te pozostają pod kontrolą właścicielską władz publicznych (np. przedsiębiorstwa państwowe, spółki skarbu państwa, spółki komunalne). Tym niemniej transfer zasobów takich jednostek może stanowić pomoc publiczną, jeśli został spowodowany pod wpływem działań władzy publicznej.

Transfer zasobów to transakcja, w wyniku której następuje przepływ zasobów między dwoma odrębnymi podmiotami. Najczęściej mamy do czynienia z sytuacją, w której jeden z tych podmiotów (podmiot przekazujący zasoby) jest podmiotem publicznym, zaś drugi z nich (otrzymujący te

zasoby) nie jest takim podmiotem. Transfer zasobów może mieć również miejsce wówczas, gdy obie strony transakcji są podmiotami publicznymi. Transakcje tego typu są dokonywane w ramach realizacji programów operacyjnych, w szczególności w przypadkach projektów, których beneficjentami są jednostki samorządu terytorialnego. Transfer zasobów przypisywalny władzy publicznej może mieć miejsce także w przypadku transakcji zawieranych między dwoma podmiotami niepublicznymi. Dzieje się tak wówczas, gdy jeden z tych podmiotów jest dysponentem zasobów pochodzących od władzy publicznej.

Formy pomocy publicznej:

- bezzwrotne przekazanie środków (dotacje, subsydia),
- obniżenie obciążeń podatkowych i parafiskalnych (ulga podatkowa, umorzenie lub odroczenie płatności podatku bądź innej daniny publicznej),
- rozłożenie na raty zapłaty świadczenia pieniężnego stanowiącego środki publiczne,
- przeniesienie własności składników majątkowych (np. poprzez sprzedaż lub wniesienie aportem do spółki) lub oddanie takich składników majątkowych w użytkowanie (np. poprzez zawarcie umowy dzierżawy albo najmu),
- zbycie mienia będącego własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- udzielenie pożyczki lub innej formy finansowania zwrotnego,
- udzielenie gwarancji lub poręczenia (np. gwarancje Skarbu Państwa),
- objęcie akcji/udziałów w spółce prawa handlowego.

Ponadto, zdaniem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, pojęcie pomocy obejmuje wszelkie interwencje, które w różnych formach łagodzą obciążenia normalnie zawarte w budżecie przedsiębiorstwa i które, nie będąc dotacjami w ścisłym tego słowa znaczeniu, są podobne w swoim charakterze i mają ten sam skutek ^[1]. Każdy przypadek udzielenia pomocy i jej wielkość muszą być zarejestrowane i monitorowane przez właściwe organy administracji państwowej (łącznie z pomocą de minimis, niespełniającą zdaniem KE wszystkich przesłanek wynikających z art. 87 ust 1 TWE). Wartość otrzymanej pomocy jest wyrażona w pieniądzu, jako wartość ekwiwalentna dotacji równej otrzymanej pomocy [Osiatyński 2006, s. 214].

---

1 Sprawa C-387/92 Banco Exterior de Espana, Zb. Orz. str. I-877, pkt 13, oraz sprawa C-295/97 Piaggio, Zb. Orz. str. I-3735, pkt 34.

4. Pomoc publiczna w regionalnych programach operacyjnych 2007 – 2013

Środki w budżecie Unii Europejskiej w obecnej perspektywie, przeznaczone na finansowanie polskich programów operacyjnych, wynoszą ponad 67 mld euro (tabela 1). Uwzględniając współfinansowanie krajowe kwota interwencji publicznej sięgnie 85,6 mld euro. Programy operacyjne na lata 2007 – 2013 przewidują przeznaczenie znaczącej części tej kwoty na działania stanowiące lub mogące stanowić pomoc publiczną.

Tabela 1. Podział oferty finansowej UE między programy operacyjne w Polsce w latach 2007 - 2013

Programy operacyjne	Wkład wspólnotowy (w mld euro)	Struktura (%)
Regionalne programy operacyjne	16,6	24,7
Regionalny program operacyjny Rozwój Polski Wschodniej	2,3	3,4
Program operacyjny „Infrastruktura i środowisko”	27,9	41,5
Program operacyjny „Kapitał ludzki”	9,7	14,4
Program operacyjny „Innowacyjna gospodarka”	8,3	12,4
Program operacyjny „Europejska współpraca terytorialna”	0,7	1,0
Program operacyjny „Pomoc Techniczna”	0,5	0,7
Rezerwa wykonania	1,3	1,9
Razem regionalne programy operacyjne	18,9	28,1
Razem oferta funduszy UE	67,3	100,0

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [3]

Maksymalna intensywność pomocy liczona jako stosunek ekwiwalentu do-tacji brutto do wydatków kwalifikowanych wynosi:

- 50% - na obszarach należących do województw: lubelskiego, podkarpackiego, warmińsko-mazurskiego, podlaskiego, świętokrzyskiego, opolskiego, małopolskiego, lubuskiego, łódzkiego, kujawsko – pomorskiego;
- 40% - na obszarach należących do województw: śląskiego, pomorskiego, zachodniopomorskiego, dolnośląskiego, wielkopolskiego, a w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2010 r. na obszarze należącym do województwa mazowieckiego, z wyłączeniem miasta stołecznego Warszawy;

- 30% - na obszarze należącym do miasta stołecznego Warszawy oraz w okresie od 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2013 r. – na obszarze należącym do województwa mazowieckiego.

W przypadku mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, z wyłączeniem prowadzących działalność gospodarczą w sektorze transportu, intensywność pomocy może ulec zwiększeniu o:

- 10 punktów procentowych – w przypadku średniego przedsiębiorcy;
- 20 punktów procentowych – w przypadku mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy.

W przypadku, gdy MSP prowadzi dwa rodzaje działalności: działalność z zakresu transportu oraz działalność z innego zakresu (np. produkcyjnego) podwyższony limit intensywności pomocy ma zastosowanie do działalności innej, niż transportowa.

W przypadku dużych projektów inwestycyjnych nie ma zastosowania podwyższenia limitu intensywności pomocy. Obliczenie maksymalnej dopuszczalnej wielkości dofinansowania projektu (o ile nie jest to duży projekt inwestycyjny) polega na pomnożeniu wydatków kwalifikowanych (wyliczonych według jednej z dwóch powyższych metodologii) przez maksymalną dopuszczalną intensywność pomocy.

Najwyższy, możliwy stopień dofinansowania dotyczy mikro- i małych przedsiębiorstw w 10 województwach o najniższym PKB na 1 mieszkańca. Najniższy zaś (30%) dotyczy dużych przedsiębiorstw, realizujących projekty w Warszawie.

Przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej nie stosuje się do pomocy [Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego]:

- 1) udzielanej w sektorach:
  - rybołówstwa i akwakultury,
  - hutnictwa żelaza i stali,
  - górnictwa węgla,
  - budownictwa okrętowego,
  - włókien syntetycznych;
- 2) udzielanej na działalność związaną z wywozem do krajów trzecich lub państw członkowskich UE, czyli pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub z innymi wydatkami bieżącymi, związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;
- 3) uzależnionej od wykorzystania towarów produkcji krajowej, uprzywilejowanych względem towarów przywożonych.

Przepisów rozporządzenia nie stosuje się w zakresie działalności gospodarczej, związanej z:

- 1) produkcją pierwotną produktów rolnych, wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- 2) wytwarzaniem i obrotem produktami, mającymi imitować lub zastępować mleko i przetwory mleczne [Art. 3 ust. 2 Rozporządzenia Komisji EWG]. Obowiązuje zakaz udzielania pomocy na projekty dotyczące produkcji rolnej, a jest dozwolona na projekty, dotyczące wprowadzania do obrotu oraz przetwórstwa produktów rolnych.

Pomoc nie może być udzielana beneficjentom pomocy:

- 1) na których ciąży obowiązek zwrotu pomocy, wynikający z decyzji KE, uznającej pomoc za niezgodną z prawem oraz ze wspólnym rynkiem;
- 2) znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej.

Pomoc ma na celu wspieranie rozwoju gospodarczego i społecznego regionu przez udzielanie bezpośredniego wsparcia beneficjentom pomocy. Procedury udzielania pomocy na podstawie rozporządzenia MRR powinny zapewniać spełnianie powyższego warunku- np. składanie przez beneficjenta oświadczenia, że nie ciąży na nim obowiązek zwrotu pomocy wcześniej udzielonej. Pomoc może być udzielana beneficjentom pomocy na realizację nowych inwestycji lub tworzenie nowych miejsc pracy, związanych z nową inwestycją w województwie objętym danym RPO.

Wyróżniamy dwa sposoby obliczania kwoty pomocy:

- w odniesieniu do nakładów inwestycyjnych - korzystniejsze dla beneficjentów w przypadku projektów, polegających na inwestycjach kapitałochłonnych,
- w odniesieniu do kosztów wynagrodzeń osób zatrudnionych na miejscach pracy, powstałych dzięki inwestycji.

Nowa inwestycja obejmuje:

- 1) inwestycję w środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, związane z:
  - utworzeniem nowego przedsiębiorstwa,
  - rozbudową istniejącego przedsiębiorstwa,
  - dywersyfikacją produkcji przedsiębiorstwa poprzez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów lub
  - zasadniczą zmianą, dotyczącą procesu produkcyjnego w istniejącym przedsiębiorstwie;
- 2) nabycie środków trwałych bezpośrednio związanych z przedsiębiorstwem, które zostało zamknięte lub zostałoby zamknięte, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym środki nabywane są przez inwestora niezależnego od zbywcy.

Pomoc może być udzielona na projekt, spełniający łącznie następujące warunki:

- projekt polega na dokonaniu inwestycji w środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne,
- rezultatem projektu będzie utworzenie nowego przedsiębiorstwa, rozbudowa istniejącego przedsiębiorstwa, dywersyfikacja produkcji przedsiębiorstwa lub zasadnicza zmiana procesu produkcyjnego w przedsiębiorstwie.

Zakaz stosowania ograniczeń sektorowych, za wyjątkiem turystyki, nie oznacza zakazu stosowania ograniczeń dotyczących charakteru projektu. Możliwe jest przyjmowanie wyłącznie wniosków dotyczących nowych inwestycji z zakresu technik informacyjnych, stosowanych w różnych przedsiębiorstwach, niezależnie od sektora, w jakim ono działa.

Koszty prac związanych z przygotowaniem nowej inwestycji oraz usług doradczych z nią związanych mogą zostać uwzględnione do poziomu intensywności odpowiadającego 50 % faktycznie poniesionych kosztów, wyłącznie w wypadku, gdy beneficjentem pomocy jest MŚP na podstawie odrębnych przepisów [Rozporządzenie KE Nr 70/2001]. Wydatki pomniejsza się o podatek od towarów i usług, chyba że zgodnie z odrębnymi przepisami beneficjentowi pomocy nie przysługuje prawo jego zwrotu lub odliczenia.

Do wydatków kwalifikowanych na tworzenie nowych miejsc pracy w związku z realizacją nowej inwestycji zalicza się dwuletnie koszty pracy nowo zatrudnionych pracowników.

Skumulowana kwota pomocy (tj. łączna kwota pomocy udzielonej z obydwu źródeł) nie może przekroczyć kwoty wynikającej z zastosowania tej metodologii obliczania maksymalnej kwoty pomocy, która jest korzystniejsza dla beneficjenta.

Warunek trwałości projektu uznaje się za spełniony w przypadku, gdy inwestycja zostanie utrzymana w regionie, w którym udzielono pomocy przez okres co najmniej 5 lat od dnia jej zakończenia. W przypadku, gdy beneficjentem pomocy jest MŚP, podmiot udzielający pomocy może skrócić ten okres do 3 lat. Umowa o dofinansowanie projektu powinna zawierać postanowienia gwarantujące utrzymanie inwestycji w regionie przez odpowiedni okres czasu pod rygorem zwrotu całej kwoty otrzymanej pomocy wraz z odsetkami. Rozporządzenie nie wymaga utrzymania inwestycji w pierwotnej lokalizacji, a jedynie w regionie, w którym udzielono pomocy.

W przypadku obliczania maksymalnej dopuszczalnej wielkości pomocy w odniesieniu do wydatków kwalifikowanych w ramach nowej inwestycji, beneficjent pomocy powinien wnieść wkład własny, odpowiadający co najmniej 25% wydatków kwalifikowanych, pochodzący ze środków własnych lub z ze-

wewnętrznych źródeł finansowania, w formie pozbawionej wsparcia ze środków publicznych. Pomoc publiczna na realizację nowej inwestycji, udzielona na podstawie rozporządzenia, może osiągnąć maksymalnie 70% wydatków, a więc beneficjent zawsze będzie musiał zapewnić sfinansowanie co najmniej 30% wydatków.

Pozytywny wynik oceny formalnej wniosku stanowi podstawę do wydania przez podmiot udzielający pomocy pisemnego potwierdzenia kwalifikowalności projektu, w terminie 60 dni od dnia wpływu wniosku o dofinansowanie, upoważniającego beneficjenta do rozpoczęcia prac związanych z realizacją nowej inwestycji. Potwierdzenie nie stanowi podstawy do roszczeń o przyznanie i wypłatę pomocy.

5. Uwagi końcowe

Przedsiębiorca, który ubiega się o dofinansowanie projektu na podstawie rozporządzenia jest obowiązany przedstawić informację o wszelkiej innej pomocy (w tym pomocy de minimis), otrzymanej na realizację tego projektu. Informacja taka powinna być przedstawiona na formularzu, którego wzór został określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie informacji o otrzymanej pomocy publicznej oraz informacji o nieotrzymaniu pomocy.

Pomoc podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej, jeżeli łączna wartość pomocy ze wszystkich źródeł, jakiej można udzielić na rzecz dużego projektu inwestycyjnego, przekracza 75 % maksymalnej kwoty pomocy przyznanej na inwestycję o wydatkach kwalifikowanych, stanowiących równowartość 100 mln euro.

Obowiązek indywidualnej notyfikacji projektu powstaje przy przekroczeniu progów łącznej kwoty udzielanej pomocy:

- 22,5 mln euro – w regionach, dla których maksymalna intensywność pomocy wynosi 30%,
- 30,0 mln euro – w regionach, dla których maksymalna intensywność pomocy wynosi 40%,
- 37,5 mln euro – w regionach, dla których maksymalna intensywność pomocy wynosi 50%

oraz gdy wydatki kwalifikowane w ramach prac związanych z przygotowaniem nowej inwestycji oraz usług doradczych wynoszą co najmniej 25 mln euro, wielkość pomocy netto wynosi co najmniej 50% maksymalnych intensywności wskazanych w mapie pomocy regionalnej albo kwota pomocy brutto wynosi co najmniej 15 mln euro.

Literatura

1. Art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1898/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie ochrony oznaczeń stosowanych w obrocie mleka i przetworami mlecznymi.
2. Dzierżanowski W., Stachowiak M., Cichowicz M., Zasłona M., *Partnerstwo publiczno – prywatne a pomoc publiczna*. Szkolenia, ekspertyzy i publikacje w zakresie pomocy publicznej dla UOKIK w ramach programu Transition Facility PL2004/016-829.01.10 Rezerwa Elastyczna, Grupa Doradcza Sienna, Wyginternational, IMC Polska.
3. J. Famielec, *Problemy opracowywania i programów operacyjnych na przykładzie Regionalnego Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej [w:] Unia Europejska wpływ na rozwój Polski*, red. M. Kotowska-Jelonek, Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, Kielce 2008, s. 167.
4. *Narodowa Strategia Spójności 2007 – 2013*. Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, MRR, Warszawa 2007.
5. Osiatyński J., *Finanse publiczne. Ekonomia i polityka*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006, s. 214.
6. *Pomoc publiczna w programach operacyjnych 2007 – 2013*. Poradnik dla administracji publicznej wraz z komentarzami do Rozporządzeń Ministra Rozwoju Regionalnego.
7. Rozporządzenie KE Nr 70/2001.
8. Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej.
9. Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11 października 2007 r. w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych.
10. Orzecznictwo ETS, sprawa C-387/92 Banco Exterior de Espana, Zb. Orz. str. I-877, pkt 13, oraz sprawa C-295/97 Piaggio, Zb. Orz. str. I-3735, pkt 34.
11. Ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.